Golfvereniging
De Drentsche
September | 3
Jaargang 23

[Zijdelinks] 2026

Vrijwilliger Arjen Groeneveld

Vers van de 3D-pers

Zonsverduistering

Balzaken

MEUBEL STOFFEERDERS **DIJKEMA** SCHUIMRUBBER SPECIALISTEN

Het Bidfood Gevoel

Bidfood, dé online groothandel voor foodprofessionals

Een groothandel die de hele foodwereld dichtbij brengt. Van de mooiste versproducten tot alles wat nodig is om te bereiden en te serveren. Met de inspiratie en aandacht die het verdient. Alles om foodprofessionals succesvoller te maken met het beste eten en drinken.

Bidfood Waar professionals elkaar vinden

bidfood.nl

Colofon

Redactieadres
Ten Oeverstraat 13
9489 ZH Zeijerveen

E-mail
mediacie@dedrentsche.nl

Redactie
Eric Afman
Ingeborg van den Broek
Koen Hazekamp
Chris Vegter
Joke van der Ven

Vormgeving
Eric Afman

Foto omslag
Eric Afman

Ontwerp cover en kopjes
Fouad Tan

Drukwerk
ProPress

Secretariaat
Tel. 0592 379 680
www.dgcc.nl

ZeijdeLinks
is een uitgave van
Golfvereniging De Drentsche
i.s.m.
Drentsche Golf & Country Club

De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoudelijke bijdragen van leden.

Kopij

De volgende ZeijdeLinks zal in december 2026 verschijnen. Uw kopij graag **uiterlijk 27 november** in de mailbox van mediacie@dedrentsche.nl.

Golfen is, hier en daar, net als het schrijven van een gedichtje. Soms komen de woorden (of de slagen) heel natuurlijk. Op andere momenten is het zwoegen geblazen om alles te laten rijmen. In de nieuwe rubriek Slimerick combineren we die twee takken van sport en zoeken we in literaire taal naar een golfer binnen onze vereniging. Kijk, zo kun je ook daar je energie in kwijt!

Onmisbaar in zowel literaire proza als de ZeijdeLinks is de opmaak. Vanaf deze ZeijdeLinks lees je de verhalen over mensen en gebeurtenissen binnen onze vereniging in een opgefrist jasje. De nieuwe cover, kopjes en ontwerpen komen van de hand van Fouad Tan. We zijn blij dat hij ons, met zijn kennis als professioneel vormgever, aan de hand heeft genomen in de zoektocht naar een frisse maar vertrouwde look.

Twee dingen veranderen daarbij niet: de naam en de inhoud van de ZeijdeLinks. Met die naam blijven de eerste schetsen van leden Janny Nieuwenhout en Bert Blanke bewaard, zelfs al gaan we de prachtige Cartoons en Airshots van de laatstgenoemde vanaf deze editie missen. Precies tien jaar, tussen ZeijdeLinks 2016-2 en 2026-2, werden alle interviews en avonturen op onze club in Berts ontwerpen verpakt. Van de omslag tot de kopjes aan toe, én dan dus ook nog schrijven! Deze stap terug geeft Bert de ruimte om meer avonturen buiten onze club te kunnen gaan beleven. De redactie wenst hem veel succes en is hem heel dankbaar voor 23 jaargangen aan ongeremde creativiteit.

We blijven je dus wel gewoon voorstellen aan onze golfers en aan wat hen beweegt. Deze ZeijdeLinks maak je kennis met Gideon - een jongen met een scherpe blik en een grote liefde voor de golfsport (en eigenlijk nog meer voor Formule 1) - en met de energieke en betrouwbare Andrea Paffarini. Misschien verandert er - naast de opmaak - dan toch niet zoveel. Want, die plotse overgang van kurkdroog naar drijfnat… hebben we dat vorig jaar niet ook gezien?

Foto: Niek Fopma

Van het Bestuur

Grijze generatie goud waard

Dit is de kop van het weekblad EW van afgelopen week. Met als toevoeging : 'waarom 60-plussers onmisbaar zijn voor samenleving en economie.'

Dit geldt zeker ook voor onze Vereniging: het Bestuur, de vele commissies en een groot aantal andere vrijwilligers (circa 100 personen!) zorgen ervoor dat onze organisatie (1200 leden) soepel functioneert, met nauwelijks strubbelingen en dit alles in goede samenwerking met de DG&CC. Op 17 oktober organiseert het Bestuur daarom weer de jaarlijkse Vrijwilligersdag om eenieder te bedanken voor zijn/ haar inzet!

Ik wil een speciale commissie er even uitlichten: de Lustrumcommissie. Zij zijn druk bezig met het voorbereiden van het 25-jarig jubileum van onze Vereniging in 2027. Samen met de DG&CC hebben zij een programma samengesteld, waarbij jaarlijkse wedstrijden extra worden aangekleed en daarnaast enkele speciale wedstrijden worden georganiseerd voor jong en oud. Nadere informatie hierover zal de komende maanden worden verspreid.

Dat 70-plussers zich ook in de zomer prima vermaken mag blijken uit de druk bezochte finaledag van de Noord Nederlandse Senioren Competitie (NNSC) op vrijdag 21 augustus op de Semslanden. Circa 100 mannen (de dames speelden de donderdag ervoor hun finale) speelden achttien holes strokeplay en de drie poulewinnaars een 'amerikaantje'. Met als sluitstuk een uitstekend buffet. Aan deze competitie doen teams mee uit de drie noordelijke provincies, onder leiding van een eigen commissie (naar ik begreep al 35 jaar). Drie poules van zeven, dus zes wedstrijden + finaledag. En met een aantal eigen regels (foei, mag dit wel…) om de doorstroming te bevorderen. Ons damesteam, onder leiding van Rieteke Broos, werd kampioen en het herenteam De Drentsche 2, onder leiding van Ferd Kramer, bezweek onder de druk en werd derde in de finale.

Om met Gerard Cox te spreken/zingen: 'Het is weer voorbij die mooie zomer'

Jan Uittenbroek

Jeugd

Ingeborg van den Broek

Ook in de vakantie is er bij onze jeugd volop gegolfd! Van een mooie linksbaan aan de Spaanse kust tot de golfbanen van Schotland en Gran Canaria: er zijn weer heel wat bijzondere golfervaringen opgedaan. En ook dichter bij huis zijn er mooie stappen gezet. Kortom, genoeg leuke verhalen en nieuws uit onze jeugd!

Teun heeft tijdens zijn vakantie in Noord-Spanje een ronde gespeeld op een mooie linksbaan aan het strand in Zarautz, vlak bij San Sebastian.

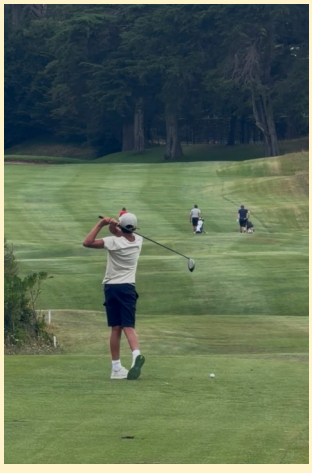

Floyd en Matthew zijn in Schotland geweest. Dit is wat ze er zelf over vertellen:

In het golfmuseum in St. Andrews hadden ze de Claret Jug. Ook interessant om de ontwikkeling van de golfbal te zien en de ontwikkeling van het handicapsysteem, dat de LGU eerlijker maakte voor minder goede spelers en de baanmoeilijkheid erbij betrok.

We hebben twee keer de Himalayas gespeeld in St. Andrews. Het is onderdeel van de St. Andrews Ladies Putting Club. Het was inderdaad bergachtig. De layout van de 18 holes wordt wekelijks veranderd en we hadden het geluk dat we dus twee heel verschillende banen hebben gespeeld.

Wat noordelijker in Schotland, in Aberdeenshire, hebben we 9 holes op de Inchmarlo-baan gespeeld.

Overal was het uitzicht prachtig. En het was heel anders om bergop en bergaf te spelen. De stenen muurtjes maakten de baan ook interessant. De beekjes waren smal, maar daardoor niet minder lastig.
We zijn ook op de Swilken Bridge geweest. Door een stukje in de Zeijdelinks een paar edities geleden wisten we dat je op zondagen over de Old Course kan wandelen. We hadden onze vakantie dus precies zo gepland dat we er op een zondag waren. Best veel mensen die er rondliepen, zelfs twee hardlopers. De bunkers waren superdiep. Onze greenkeepers doen al veel werk: hier zagen we 5 greenkeepers minstens 20 minuten 1 green aanvegen met touwtjes aan een stok. We denken om takjes of zo weg te halen of alles echt mooi glad te maken. Fascinerend om over deze historische baan te wandelen.

Florian heeft tijdens zijn vakantie op Gran Canaria iets van zijn golflijstje kunnen afvinken: voor het eerst golfen in het buitenland. Hij vertelt er zelf over:

Tijdens onze vakantie op Gran Canaria heb ik iets gedaan wat al een tijdje op mijn golflijstje stond: voor het eerst golfen in het buitenland. En wel op de baan Meloneras op Gran Canaria. Het is een prachtige 18-holesbaan met zicht op de Atlantische Oceaan. Mijn eerste buitenlandse golfervaring is in ieder geval geslaagd en smaakt naar meer.

En ook Luuk heeft iets van zijn lijstje kunnen afvinken: net voor de zomervakantie heeft hij zijn handicap gehaald en mag hij nu mee op de grote baan!

Overspel

Chris Vegter

Veel golfers, ook op onze baan, spelen vaak met dezelfde partners.
Maar zouden ze het niet leuk vinden om een keer vreemd te gaan, overspel te spelen?
In deze ZeijdeLinks is het de beurt aan ***Anja Veldkamp*** *om een keertje overspelig te zijn.*

Het is een heerlijke middag in augustus. Zon, weinig wind en een lekkere temperatuur. We spelen negen holes op Wit.
Wat direct opvalt, is de correcte manier waarop Anja golft. Ze heeft een prachtige techniek en voert de slagen perfect uit. Haar kleding sluit daar naadloos bij aan. Donkerblauw rokje, witte polo met als opsmuk een rood hartje plus het woordje golf op de rechtermouw. Een golfster uit het boekje zou je kunnen zeggen.
Terug in het clubhuis komt de eerste cruciale vraag aan de orde.
Met wie zou jij graag een keer een rondje op onze baan willen lopen?
Omdat ze wist dat deze vraag zou komen, geeft Anja snel en gedecideerd antwoord.
'Met Roger Federer,' zegt ze.
'Dat is verrassend. Geen golfer, maar tennisser. Waarom deze keuze?'

Anja neemt eerst een slok van haar water en daarna van haar koffie.
'Nou, eerlijk gezegd vond ik het best lastig kiezen, hoor. Er zijn meerdere personen waarmee ik graag een keer zou willen golfen. Ik heb namelijk ook nog aan koningin Máxima gedacht.'
'Oh, dat zou leuk zijn. Wie weet geniet ze er wel heel erg van om in het echt een keer met jou onze baan te verkennen. Ik weet dat ze af en toe op de golfbaan te vinden is. Maar wat spreekt jou zo aan in onze Koningin?'
Anja zet het koffiekopje neer en draait het oortje keurig naar rechts.
'Ik vind Máxima echt een fantastische vrouw. Ze heeft uitstraling en ziet er prachtig uit. Charmant en altijd smaakvol gekleed.'
Aan de wijze waarop Anja onze koningin en haar outfit beschrijft, kun je aflezen dat ze op details van kleding let.
'Maar even terug naar Roger Federer, waarom staat hij toch bovenaan je lijstje?'
'Weet je, als tennisliefhebber heb ik hem jarenlang op tv gevolgd. Ik vind hem de beste tennisser. Geweldig hoe hij zijn enkelhandige backhand slaat. En hij heeft zoveel gewonnen. Alle grandslams en in 2008 ook nog de Olympische spelen. Dat was in het dubbelspel met Stanislas Wawrinka.'
Als Anja mijn verbaasde gezicht ziet, schiet ze in de lach.
'Dat laatste wist ik niet, hoor,' bekent ze. 'Heb ik speciaal voor dit gesprek opgezocht, maar… ik ben wel een groot fan van hem. Ik vind Federer een echte gentleman. Ondanks al zijn overwinningen is hij gewoon gebleven. Daar hou ik van. Altijd keurig en sportief. Daarbij genoot ik ook van de kleding die hij droeg. Zowel op de baan als erbuiten. Tijdens Wimbledon kwam hij een keer in een schitterend wit

colbertje op. Vond ik prachtig, een man met smaak.'
Wat zou je tijdens je rondje met Federer aan hem vragen?
'In ieder geval zou ik willen weten wat hij de mooiste overwinning uit zijn carrière vond.'
'Oké en denk je te kunnen voorspellen wat zijn antwoord zou zijn?'
'Ja, volgens mij Wimbledon. Dat toernooi vind ik zo bij hem passen. De hele sfeer en natuurlijk de etiquette, dat hoort gewoon bij hem. Trouwens, hij schijnt ook een huis in Londen te hebben. Ik heb ergens gelezen dat hij daar dan verbleef.'
Stel je mocht een hele dag met Roger Federer doorbrengen. Hoe zou het programma er dan uitzien?
Anja vouwt het papiertje dat op de tafel ligt glad. Het staat vol aantekeningen. Ze wilde vooraf graag een aantal vragen hebben die aan de orde konden komen. Het is duidelijk dat ze zich heeft voorbereid.
'In ieder geval niet te vroeg op. 's Ochtends wil ikzelf graag rustig beginnen. Dus om een uur of elf aan de koffie. Dan een rondje golfen en daarna samen aan de witte wijn en lekker fonduen. Als echte Zwitser weet hij dat vast wel te waarderen.'
Weer begint Anja breeduit te lachen. Ik hoop dat dit komt omdat ze zichzelf al met Roger in ons clubhuis ziet zitten.
Nog even een andere vraag. Zijn er overeenkomsten tussen jullie?
Deze keer komt het antwoord van Anja iets minder snel.
'Nou, hij is een getalenteerd tennisser en ik niet, maar ten aanzien van zijn smaak en kleding zijn die er wel, denk ik. Ik wil er ook altijd goed uitzien.'
'Is kleding voor jou een item?
'Ja, kleding en uiterlijk vind ik belangrijk. Ik pas mijn outfit aan bij de omstandigheden. Als ik naar het theater ga of naar een begrafenis, maar ook naar de golfbaan. Een beetje etiquette vind ik leuk.'
Zou je overigens qua leven en succes met Federer willen ruilen?
Ook over deze vraag denkt Anja even langer na. Misschien overweegt ze hetgeen in haar aantekeningen staat.
'Nee,' antwoordt ze dan resoluut. 'Niet ruilen, maar een dagje ervaren hoe het is om zo'n topper te zijn, lijkt me wel leuk. Echt beroemd hoeft voor mij niet. Heeft te veel consequenties. Je bent je vrijheid kwijt en er zwerven altijd fotografen om je heen.'
'Maar je één dagje heel speciaal voelen, spreekt jou wel aan. Heb je weleens zoiets meegemaakt?'
Anja twijfelt.
'In het heel klein,' reageert ze. 'Ik heb tijdens een wedstrijd een keer heel goed gegolfd. Zo'n dag waarop werkelijk alles lukte. Dat is mooi natuurlijk, maar niet speciaal.'
'Je golft overigens nog steeds heel goed, vind ik. Tot slot nog één vraag. Hoe ben je er eigenlijk toe gekomen om te gaan golfen?'
Anja vouwt haar papiertje met aantekeningen keurig op en stopt het weg.
'Dat was eerlijk gezegd een negatieve keuze. Ik hockeyde, maar ons team viel uit elkaar. Omdat ik wel buiten wilde blijven sporten, koos ik voor golf. Veel te laat natuurlijk. Maar ik vond het zo leuk, dat ik veel ben gaan lessen en trainen om het zo goed mogelijk te leren.'
'Nou, volgens mij is dat te zien. In ieder geval bedankt voor je openhartigheid en het leuke rondje. Kan ik je als afsluiting nog iets te drinken aanbieden?'
'Hmm, een glaasje witte wijn lijkt me wel passen.'
Terwijl ik naar de bar loop, denk ik even terug aan de witte wijn met het pannetje kaasfondue en zie Roger Federer en Anja samen bij de haard in ons clubhuis zitten.

Slimerick

Nog een nieuw item in de ZeijdeLinks: de Slimerick. Aan de hand van het rijmschema van de limerick (A-A-B-B-A) geven we clous waarmee je de naam kunt raden van degene om wie het gaat. Om er een beetje in te komen is deze eerste Slimerick niet de lastigste. Voordat de poëziepuristen de mailbox van de redactie overstelpen met berichten dat de ritmiek binnen de regels niet klopt (twee keer negen lettergrepen, dan twee keer vijf en tot slot nog eens negen) en dat de eerste regel geen plaatsnaam bevat, we nemen enige dichterlijke vrijheid. Oké, dan nu de eerste Slimerick. Het antwoord vind je verderop in deze ZeijdeLinks.

Met plastic clubs sloeg hij ooit heel stoer
Alle ballen naar hun mallemoer
Op de range met z'n pa
En 'n kwart eeuw daarna
Verovert hij nu de Pro Golf Tour

Andrea Paffarini

In zeker opzicht is hij het prototype van de Italiaanse man. In zijn strak donkerblauwe tenue laat hij een sterk gevoel zien voor stijl, is fysiek ‘in shape’, weet zich uitstekend te uiten en toont zich charmant naar zijn flightgenoot, die die middag een allerbelabberdst rondje loopt. Qua discipline lijkt hij wat meer op de wat steile Nederlander, want eerlijkheid en afspraak is afspraak, staan bij hem hoog in het vaandel. Dat kreeg ie al vroeg mee van zijn vader: ‘Ik zeg het één keer, en dan weet je het voor de rest van je leven.’ De afgelopen negen maanden was hij veel op de baan te zien. Een totaal onverwachte burn-out vulde hij in met een duidelijk advies: ‘Ga vooral de buitenlucht in!’ ‘Nou een beter advies kon ik niet krijgen natuurlijk, ik kon mijn handicap tot 9.1 terugbrengen.’ Hij lacht erbij, want inmiddels is de zon weer gaan schijnen voor Andrea Paffarini en lacht de toekomst hem weer toe. ‘Ik liep in die tijd veel met Ingeborg. Dat heeft me geholpen. Zij begreep waar ik in zat.’

Blond, blauwe ogen, 1.72 meter

We lopen Wit, de voorkeurslus van Andrea. Zijn WHS is, nu hij weer aan ’t werk is en minder kan lopen, langzaam opgelopen tot 11.1. Zijn afslag is strak, laag, recht en goed geplaatst. Het blijkt zijn handelsmerk te zijn.

[9 holes met...]

Joke van der Ven

Hoe lang ben je intussen al in Nederland, Andrea?
Andrea: ‘Toen ik 27 was, dus nu bijna 30 jaar geleden.’

En waarom zocht je Nederland eigenlijk uit?
Andrea: ‘Blond, blauwe ogen en 1.72 meter.’

Ah, een vrouw!
Andrea: ‘Precies. We hebben elkaar op een camping ontmoet. En al snel maakten we de afspraak: wie het eerste een baan heeft, die kant gaan we op. Zij kreeg als eerste een baan bij Philips, dus toen ben ik meegegaan, want ja, dat hadden we afgesproken. Het eerste jaar heb ik me vooral beziggehouden met Nederlands als tweede taal op de RuG in Groningen. In Italië had ik natuurkunde gestudeerd, maar had dat daar nog niet in praktijk gebracht. Na het eerste jaar in Groningen heb ik me gemeld bij Randstad, of ze een baantje voor me hadden. Toen ik na drie weken nog niks had gehoord, ben ik gewoon langsgegaan. ‘Wat is dat nou? Ik wil werken, kom op, dan heb je toch wel wat voor me!’ En zo kwam ik terecht bij pizzeria Michael in de Oosterpoort. Na twee maanden zei de eigenaar: ‘Ik ben al geen jaren op vakantie geweest, hier is de sleutel, red je er maar mee. Nou ja, dat is wel gelukt.’ Hij vertelt het met twinkelende donkerbruine ogen die overigens alles lijken waar te nemen wat er om hem heen gebeurt.’
‘Daarna kwam ik via een vriend bij Albert Heijn terecht en daarvanuit heb ik al snel allerlei mooie banen gehad. Ik zie altijd bij een bedrijf, groot of klein, hoe het beter kan. En zo werd ik adviseur, accountmanager en ben ik op dit moment adviseur voor het MKB namens de brancheorganisatie AVN, de Ambachtelijke Versdetailhandel Nederland. Ik adviseer voornamelijk de zelfstandige groenteboeren.’

Even naar golf Andrea, hoe ben je met dit spelletje in contact gekomen?
Andrea: ‘Het begon 27 jaar geleden met een Golfclinic op Texel. Ik had nog nooit stokken of clubs vastgehouden, maar samen met een collega hebben we toen misschien wel 20 mandjes afgeslagen. Het bloed in onze handen! Thuis keek ik op tv ook toen al naar de Majors en Ryder Cup. Het fascineerde me hoe

die mannen met zo'n stok, zo'n klein balletje precies daar konden slaan waar ze hem hebben wilden. Uiteindelijk ben ik tien jaar geleden op de Golferij in Eelde echt begonnen. Tijdens de training voor mijn GVB bleek ik mijn achillespees half afgescheurd te hebben. Ik naar de huisarts. 'Wacht maar even, zei die, als het over twee weken nog zo is, kom je maar terug.' Nou, na twee weken terug.

Een verwijzing naar een chirurg, duurde ook weer een paar weken. Net voor de afspraak werd die afgezegd en toen kwam ik zeven weken later bij een andere chirurg. Die keek ernaar en vertelde dat ie er niks meer aan kon doen. Te lang geleden. Tja, dus nu loop ik nog altijd een beetje mank, maar gelukkig heb ik er geen pijn aan. Maar ja, voor die blessure liep ik drie keer per week achttien kilometer, nu nog maar twee keer per week en veel korter.'

Pasta voor de hoeren

Ik hoorde je net zeggen dat je graag kookt. Altijd Italiaans?
Andrea: 'Natuurlijk! Ik maak zo'n twee à drie keer per week zelf deeg voor pizza's. Ja, daar kun je me voor wakker maken hoor!

En wat is je lievelingsgerecht?
Andrea: 'Pasta Putanesca. Dat is een pasta met olijfolie, ansjovis, knoflook, zwarte olijven en tomatensaus. Het betekent pasta voor de hoeren. Die kregen dat vroeger in de avonduren aangeboden. Toen ik nog in Italië woonde, vond ik er niks aan. Maar tegenwoordig vind ik het echt heerlijk!' Opnieuw twinkelende donkerbruine pretogen.

En dat maak je nog steeds voor diezelfde blonde vrouw met blauwe ogen?
Andrea: 'Nee, dat was na een paar jaar wel over. Vorig jaar ben ik, na 25 jaar samen, getrouwd met Eva, het was tijd om onze relatie op een ander niveau te brengen. Samen hebben we drie zonen.'

Italianen zijn familiemensen. Ga je nog vaak terug naar Italië?
Andrea: 'Nee, niet meer. In het begin wel, dan ging ik elk jaar. Maar als ik nu met m'n gezin ga, begrijpen ze er weinig van. We reizen ons heen en weer naar familie en hebben dan eigenlijk geen vakantie. Dus nu echt niet zo vaak meer.'

Je ouders begrijpen dat?
Andrea: 'Jazeker! Mijn vader is 83 nu. Die heeft vanaf zijn 17e jaar als administrateur bij dezelfde organisatie gewerkt. Mijn moeder was leerkracht op een

basisschool, is nu 80 en begrijpt het ook.'

Energieke pretogen

En nu op naar een nieuwe toekomst?
Andrea: 'Ja, tijdens die burn-out kwam ik erachter dat ik niet op de juiste plek zit. Dus per 1 oktober stop ik met die baan en kijk rond wat de mogelijkheden zijn. Misschien leest iemand op de club dit en weet iets interessants voor mij. Ik kijk echt vol vertrouwen vooruit.'

Tja, een man met een scherp waarnemingsvermogen, die razendsnel ziet waar dingen beter kunnen, betrouwbaar is in afspraken en breed georiënteerd is. Daarnaast brengen die donkerbruine pretogen vooral energie en levenslust over. Deze Andrea vindt zijn weg wel. Zowel binnen als buiten de baan.

Bij het afscheid laat ik weten het een mooi gesprek te vinden. 'Dat weet ik', zegt hij met een brede glimlach. Tja, Italiaan…

Uit je dak?

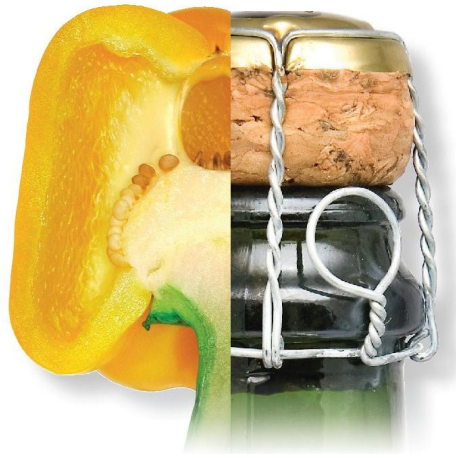

Wilt u ook eens echt **culinair** uit uw dak gaan? Bij HANOS vindt u het grootste **assortiment** voor food professionals onder één dak. Food, non-food en heel veel vers.

Het belang van de klant staat voorop.
Een **persoonlijke** benadering met een groot gevoel voor **service**, daar gaan wij voor.

Welkom in de wereld van HANOS!

HANOS
INTERNATIONALE HORECA GROOTHANDEL

Delicatessen • Dranken • Veel Vers • Wild • Non Food • Snacks • Food

HANOS Groningen - Bornholmstraat 56 - 9723 AZ Groningen - Tel. (050) 597 36 00
www.hanos.nl

Zonsverduistering

Eric Afman

Obsessie is een groot woord, niet dat ik er al maanden mee bezig was. Maar vanaf het moment dat de media meer en meer aandacht begonnen te schenken aan de aanstaande zonsverduistering, was ik enthousiast. De vorige keer was alweer even geleden en nu zou het weer, net als de rest van de zomer, best wel eens heel goed kunnen zijn. En nog beter: het was op 12 augustus, een woensdagavond en dus Clubavond bij De Drentsche. Normaal gesproken had ik die avond geen dienst, maar als speler was het maar de vraag of ik op tijd op de juiste plek zou zijn om optimaal van de zonsverduistering te kunnen genieten en foto's te maken. Terwijl ik als clubavond host, na het uitzwaaien van alle spelers, alle tijd zou hebben om een mooie plek te zoeken om foto's te maken

Eind juli bestelde ik acht eclipsbrilletjes, waarvan een aantal voor de mensen op het terras en natuurlijk eentje voor mezelf. Al snel was ik er in de aanloop naar de bewuste avond al eentje kwijt aan een collega, aan mijn broer en op de dag zelf aan marshal Lex, die met zijn familie op een van de aangelegde heuvels langs de A28 wilde kijken. Maar nog genoeg brillen over. Bij het startershuisje waarschuwden mede-host Jan Rooda en ik alle spelers om vooral om de ogen te denken. Sommigen hadden zelf een brilletje bij zich en een paar spelers konden zelfs een andere flight een brilletje meegeven. Alles beter dan de CD die iemand uit de tas tevoorschijn haalde...

Na het uitzwaaien van de laatste flight kreeg Jan drie brillen mee om op het terras te delen en ging ik met een buggy de baan in op zoek naar het beste plekje voor een mooie foto. Ik dacht aan het uitzicht op het eiland van Geel 8 gezien vanaf de 56-tee van Rood 8, maar de zon stond te ver naar rechts. Dan maar naar Geel 6. Daar de bril even uitgeleend aan spelers van diverse flights, die niet echt met het verschijnsel bezig waren. Bij nader inzien vonden ze het erg mooi en waren ze verrast hoe goed je de deuk in de zon kon

zien. Voor mij was al snel duidelijk dat een foto van de baan met een ingedeukte zon nooit zou lukken. Dus sloot ik aan bij Bart Snijders, Reina van Dijk, Piet Huizenga en zijn vrouw bij de green van Geel 3 om daar van het evenement te genieten. Op deze plek hadden we geen last van bomen die in de weg zouden staan. Bart en Reina hadden nog hun brilletjes van bijna twintig jaar geleden. En Piet had een goede camera en een statief bij zich, dus met die foto's zou het toch wel goedkomen (zie de drie close-ups hieronder). Regelmatig moesten we even uitkijken voor afdrijvende ballen die naar de green werden geslagen. Er bleken best veel spelers te zijn die simpelweg voor een rondje golf waren gekomen. Maar ook zij vonden het toch mooi meegenomen om even door onze brilletjes te kijken. Nadat de maan het grootste deel van de zon had geblokkeerd, vertrok ik weer naar het clubhuis, waar ik van Jan hoorde dat de andere brilletjes goed gebruikt waren.

Bij het binnendruppelen van de flights van de Rode en de Witte lus bleek dat de spelers toch ook mooie plekjes hadden gevonden, zoals op de heuvel links op Wit 6. Terwijl de maan de zon zijn prominente plek aan de hemel teruggaf, zonk de fel oranje bol ook achter de bomen, iets wat we deze zomer een standaard zonsondergang mochten noemen. Een mooi evenement op een gezellige avond. Toch maar eens zien of ik bij de volgende zonsverduistering weer hier kan zijn. Nah, ik denk het niet, dat is pas in 2081...

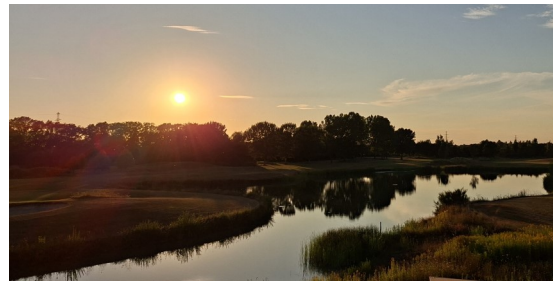

Arjen Groeneveld

Vrijwilliger in het zonnetje

Chris Vegter

‘Wat ben jij toch open en eerlijk, Arjen,’ zeg ik, nadat we ruim twintig minuten samen aan de grote tafel in de bestuurskamer zitten. Arjen Groeneveld heeft me net verteld dat zijn moeder beginnende Alzheimer heeft en wat dat met hem doet.

‘Af en toe golf ik nog met mijn ouders. Dan zie ik de beperkingen van mijn moeder en de rustige manier waarop mijn vader daarmee omgaat.’

Arjen maakt er geen geheim van dat de ziekte van zijn moeder hem raakt.
‘Door mijn burn-out ben ik een stuk gevoeliger geworden,’ legt hij uit. ‘Ik word sneller emotioneel.’

De burn-out van Arjen was werk gerelateerd. Hij werkte als filiaalleider bij een supermarktketen. ‘Ik ben iemand die alles graag goed wil doen en het goede voorbeeld geeft. En daar liep ik op stuk.’
In 2022 is Arjen gestopt als leidinggevende. Zijn arts adviseerde hem om ruimte voor zichzelf te nemen en leuke dingen te doen. ‘Daar heb ik naar geluisterd en besloot toen om meer te gaan golfen.’

Inmiddels heeft Arjen een baan als verantwoordelijke bij een onlineboodschappenservice en wordt daar echt blij van.

‘Alle bestellingen die binnenkomen help ik in de winkels klaar te maken,’ verduidelijkt Arjen. ‘Maar het mooist vind ik het wegbrengen. Dat doe ik het liefst zelf. Het sociale aspect spreekt me namelijk erg aan. Ik zie mensen, vaak zijn dat ouderen, die niet veel aanloop hebben. Die veren op als ik met hun boodschappen voor de deur sta. Ik trek dan graag wat tijd uit om een praatje te maken. ‘k Doe dat werk tegenwoordig drie en halve dag per week en hou zo voldoende tijd over voor andere dingen, zoals golfen.’
Arjen begint te lachen en ik realiseer me dat we het nog over het golfen en zijn vrijwilligerswerk bij de Drentsche moeten hebben.

‘Even over de Drentsche, Arjen, waar hou je je als vrijwilliger zoal mee bezig?’
Zonder moeite switcht Arjen van zijn privéleven en werk, naar zijn activiteiten bij onze golfclub. Hij legt uit dat hij lid is van de Regel- en Handicapcommissie.

Daar heb ik onder andere meegespeeld in de regelquizfilmpjes en heb ik de paaltjes en bunkers in de baan gecontroleerd. Samen met Eric Afman nam ik eerder ook de theorie-examens in het clubhuis af. Dat doen de pro’s nu.’

Verder vertelt Arjen, dat hij ook actief is geweest als referee tijdens de Tulip-wedstrijden en als host heeft gefungeerd bij de clubavond.

‘Zo, dan heb je best al veel voor onze club betekend. Hoe komt het dat je als vrijwilliger voor de Drentsche bent gaan inzetten?’
‘Dat gebeurde eigenlijk heel toevallig. In de eerste jaren dat ik lid was, speelde ik alleen met een vriend en deed verder niets binnen de club. Op een dag, het was begin januari, hadden we samen een rondje gelopen en wilden nog wat drinken. We stapten het clubhuis binnen en troffen daar alleen netjes geklede mensen aan, terwijl wij onder de modderspetters zaten. Bleek het de nieuwjaarsreceptie van onze golfclub te zijn. We werden ondanks onze outfit uitgenodigd om aan te schuiven en kwamen zo in contact met andere leden. Via de Outsidercup en de clubavond rolde ik zo de Regel- en Handicapcommissie in.’

‘Dat is inderdaad wel heel toevallig. Hoe lang golf je eigenlijk al?’
‘Vanaf 2008,’ begint Arjen. ‘Daarvoor tenniste ik veel en deed mee aan de competitie. Tijdens een van die weekenden kregen we te maken met een paar vreselijke plensbuien. De banen kwamen blank te staan en we konden niet verder spelen. Een van onze tegenstanders stelde toen voor om samen naar de Pitch en Putt in Groningen te gaan. Dat leek ons een goed plan. En daar kwam ik erachter dat golfen me wel ligt. Vlak daarna vertelde een oom dat hij zijn GVB wilde halen in Appelscha. Na mijn ervaring bij de Pitch en Putt, sprak mij dat ook wel aan.’

‘Je bent dus door de Pitch en Putt lid geworden in Appelscha. Hoe ben je dan bij de Drentsche terecht gekomen?’
‘Ook dat was weer toeval. Ik speelde met die vriend regelmatig op de baan in Appelscha. Maar op een vrijdag konden we daar niet terecht in verband met een bedrijvendag. Mijn vriend stelde voor om een keer naar Assen te gaan. Dat beviel ons zo goed, dat we hier steeds vaker kwamen. Soms wel een paar keer per maand. Jannie, die toen bij de receptie werkte, zei op een dag dat we veel beter lid konden worden. We zouden dan goedkoper uit zijn dan met al die greenfees. Dat hebben we toen gedaan.’

‘Ach, wat weer een bijzonder verhaal, Arjen. Maar... eh... misschien een beetje een rare vraag, kun je goed golfen?’
Arjen gaat anders zitten en legt zijn handen op de tafel.
‘Wel redelijk, denk ik. Ben dit jaar achtste geworden bij de Nederlandse kampioenschappen voor 50-plussers en daar ben ik best een beetje trots op.’
‘Echt waar?’ vraag ik. ‘Maar wat is jouw handicap dan?’
Zonder blikken of blozen noemt Arjen zijn handicap.
‘6.7,’ zegt hij. ‘Als je het leuk vindt, kunnen we wel een keer samen golfen, hoor.’
‘Nou, die uitnodiging accepteer ik graag. Ik heb je telefoonnummer en bel je.’
We brengen vervolgens onze lege koffiekopjes terug en nemen afscheid.
Bij het verlaten van het clubhuis passeren we de borden die aan de wand hangen. Terloops wijst Arjen me een paar aan.
‘Hier ben ik ook trots op,’ zegt hij.
Op meerdere zie ik zijn naam staan. Ineens realiseer ik me, dat ik wel heel snel ja heb gezegd op z’n uitnodiging. Want met zo’n golfer heb ik nog niet eerder op de teebox gestaan.

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper
Levigneron.nl

Van de Natuur

Willem Schuurman

Vogels op de Drentsche - onze trekvogels

De zomer loopt langzaam op zijn einde en de meeste zomergasten hebben onze streken alweer verlaten om te overwinteren in warmere oorden. De vogelsoorten die dit gedrag vertonen, noemen we trekvogels. Wat zijn trekvogels? Kort samengevat, alle soorten die in het voorjaar naar onze streken komen om te broeden en hun jongen groot te brengen en dan aan het eind van de zomer of in de vroege herfst weer vertrekken naar warmere streken in Zuid Europa en Afrika. In tegenstelling tot 'trekvogels' kennen we ook een groot aantal 'standvogels', soorten die het hele jaar in Nederland blijven. Typische standvogels zijn bijvoorbeeld *Koolmees, Pimpelmees, Vink* en de kraaiachtigen zoals *Kauw, Zwarte Kraai, Roek, Gaai* en *Ekster.*

Als we ons concentreren op de trekvogelsoorten die algemeen zijn op onze baan dan heb ik het vooral over een groot aantal zangvogels, zoals *Tjiftjaf, Fitis, Zwartkop, Witte & Gele Kwikstaart, Grasmus, Boerenzwaluw* en *Koekoek.* Een aantal soorten vertrekken alweer in augustus-begin september zoals de *Zwartkop* en *Grasmus* en *Koekoek*, terwijl andere soorten zoals de *Boerenzwaluw* pas in september-oktober vertrekken.

Zwartkop

Voordat we een paar soorten nader bekijken toch de algemene vraag: 'Waarom trekken vogels weg in de late zomer en najaar?' De belangrijkste reden is voedselaanbod. In de late herfst en winter is het niet eenvoudig om genoeg voedsel te vinden. De bodem is vaak bevroren, insecten verdwijnen en zaden raken bedekt onder de sneeuw. Omdat de dagen korter zijn, hebben vogels bovendien minder tijd om te zoeken, terwijl ze door de kou juist méér energie nodig hebben. De gevaarlijke reis naar warmere streken met langere dagen, is voor hen de enige manier om te overleven.

Nu aandacht voor een paar specifieke soorten.

Allereerst de *Zwartkop*. Deze kleine Zangvogel met een prachtige melodieuze zang, is algemeen op onze baan met een voorkeur voor struiken en bomen.

Hoe ziet zijn trekgedrag eruit? *Zwartkoppen* arriveren meestal rond half april in onze streken (echter door klimaatverandering zien we steeds meer *Zwartkoppen* al vanaf eind maart). Vanaf half augustus beginnen ze alweer weg te trekken. Terug naar hun overwinteringsgebieden, die voor deze soort niet zo ver weg zijn: Zuid-Engeland of het westelijk deel van het Middellandse Zeegebied: voornamelijk Spanje,

Boerenzwaluw

Marokko en Algerije. Later in de herfst kunnen we ook nog groepen *Zwartkoppen* tegenkomen, maar dat zijn doortrekkers, afkomstig uit Scandinavië op weg naar hun wintergebieden.

Een andere, algemene trekvogel vogel op onze golfbaan is de *Boerenzwaluw.* De *Boerenzwaluw* verblijft van eind maart tot eind september-oktober in ons land, dus veel langer dan de eerder besproken *Zwartkop*. Na het broeden en groot brengen van hun jongen beginnen de *Boerenzwaluwen* zich te verzamelen in grote groepen van oude en jonge individuen die samen de lange trek naar het zuiden aanvaarden. De Nederlandse *Boerenzwaluwen* overwinteren in West- en Centraal-Afrika, ruwweg het gebied tussen Ivoorkust en Angola.

En dan ook nog even aandacht voor een heel aparte trekvogel: de *Koekoek*, wie kent hem niet.

Boerenzwaluwen

De koekoek is een echte zomergast, die echter maar heel kort in ons land verblijft. Ze arriveren in april en volwassen *koekoeken* vertrekken alweer in juni-juli. En dat kán ook, want pa en ma *koekoek* hebben niet de hele rompslomp van nest bouwen en jongen groot brengen, wat veel tijd in beslag neemt. Nee, dit besteden ze allemaal uit. Elke koekoeksvrouw legt haar ei in het nest van een zogenaamde 'waardvogel'. Dat is een andere vogelsoort die vervolgens de zorg voor het ei en daarna het koekoeksjong op zich neemt.
Terwijl volwassen *Koekoeken* al in juni-juli naar hun overwintering gebieden vertrekken volgen jonge *Koekoeken* pas in september-oktober. Omdat ze niet samen met oudere *Koekoeken* vliegen van wie ze bestemming en richting kunnen leren hebben ze in hun DNA een ingebouwd programma dat strikte instructies bevat die de vogel vertellen **welke richting** hij op moet vliegen (vectornavigatie) en **hoeveel dagen of weken** hij deze koers moet aanhouden om zijn bestemming te vinden.

Op de vogeltrek zelf zal ik nog een keer in een wat uitgebreidere vorm terugkomen. Hoe doen ze het? Waarom? Wanneer? En waarheen?

Veel golfplezier,
Willem

Koekoek

Een bijzondere ontmoeting

Chris Vegter

Op de chipping green hoor ik achter me mijn naam noemen.
'k Draai me om.
Een man in zomerse golfoutfit en een brede glimlach op z'n gezicht komt mijn kant op.
'Peet?' vraag ik.
De glimlach wordt breder en zijn uitgestoken hand gaat in mijn richting.
'Wat ontzettend leuk om jou te ontmoeten.'
We kennen elkaar niet. Maar Peet van Landschoot is de zoon van Belgische vrienden én fanatiek golfer. Samen met zijn Rotterdamse golfmaten brengt hij, nu al voor het derde achtereenvolgende jaar, een weekend door op de Drentsche.
Volgens zijn ouders speelt hij graag, veel én goed.
Via de telefoon hebben we afgesproken om een keer een rondje op onze baan te lopen. Omdat Peet die middag een wedstrijd op de grote baan speelt, kiezen we voor de PAR3.
Na een gezellig rondje, waarin wel duidelijk is geworden wie van ons tweeën de beste golfer is, zoeken we een plek in ons clubhuis.
'Bedankt voor de les,' zeg ik, terwijl ik twee cappuccino's op tafel zet. 'En eh… hoe vind je onze PAR3?' Opnieuw verschijnt de grote glimlach, die ik inmiddels ken.
'Echt prachtig,' zegt hij. 'Net als de andere drie lussen.

Jullie PAR 3 is een van de mooiste waar ik gespeeld heb.'
'Komen jullie daarom voor het derde jaar naar Assen?'
'Deels, we hebben nog een paar redenen om hier terug te komen. Alles is hier mooi aangelegd en ontzettend goed onderhouden. Maar ook de sfeer en hospitality spreken ons aan. Vriendelijke mensen, een prima restaurant, leuke en attente bediening en een ontzettend behulpzame receptie. We kregen zelfs een schema met tijden voor onze wedstrijden.'
'Nou dat klinkt goed, fijn dat jullie zo enthousiast zijn over onze baan.'
'En wat iedereen van onze club ook een pluspunt vindt,' gaat Peet verder, 'is de lodge. Direct aan de baan, leuk ingericht en voor elk van ons een aparte kamer.'
Ik knik, eerlijk gezegd heb ik dat vaker van gasten gehoord.
'Maar, je hebt het steeds over 'we' en 'onze club'. Wie zijn jullie eigenlijk?'
Peet begint te lachen en pakt zijn mobiel.
'We noemen onszelf de NHHC, de Nette Hoge Heren Club. We zijn met een man of dertig en spelen elke vrijdagmorgen om half 8, dus voor we aan het werk gaan of iets anders doen, een PAR3.'
Ik kijk naar de foto die me wordt voorgehouden en zie een groep mannen staan.
'Nou, die naam klinkt nogal elitair. Zijn jullie een elite club?'
Opnieuw schiet Peet in de lach.
'Nee, niet echt. Dat is voor de grap bedacht. Ons clubje is ontstaan door Top Sport Rotterdam. Daar waren de meesten van ons als sponsoren bij betrokken. Toen dat stopte, wilden we elkaar blijven ontmoeten.'
'En dat is de vrijdagmorgen geworden? Wel een bijzondere tijd voor een vriendengroep.'
'Klopt en het lukt lang niet iedereen om elke vrijdag aanwezig te zijn. Daarom spelen we één keer per maand een wedstrijd ergens op een grote baan. En elk jaar gaan we dus samen een heel weekend weg.'
'En altijd zonder partners?'
'Ja, mét hebben we één keer geprobeerd. Maar dat was toch anders. Het blijft afwachten of het met en tussen de partners klikt. Als mannen zijn we, van zeg maar businessclub, een echte vriendenclub geworden. Dat is voor ons heel waardevol. We zijn er echt voor elkaar. Al 24 jaar.'
'Dat is best lang. Bijna een soort zilveren bruiloft dus?'
'Inderdaad, dat willen we ook vieren. Naar alle waarschijnlijkheid hier.'
'Nou, dat laat wel zien dat jullie je hier thuis voelen. Wat vinden jullie eigenlijk van ons … eh Drenten, zijn er grote verschillen met jullie Westerlingen?'
Voor het eerst verschijnt er, in plaats van een glimlach, een beginnende rimpel op Peets gezicht. Het duurt even voor hij antwoord geeft.
'Hmm', begint hij. 'Volgens mij zijn Hollanders iets directer. En zeker meer aanwezig. Ik weet niet of dit beter is.'
Een diplomatiek antwoord?
Misschien omdat ze hier volgend jaar hun jubileum willen vieren, of om 'de Hollander' niet te hard tegen de schenen te schoppen? Ik weet het niet.
In ieder geval krijg ik 's avonds nog een videootje. Daaruit blijkt dat De Nette Hoge Heren Club het bij de DG&CC bijzonder naar de zin heeft.

't Is weer voorbij, die mooie zomer...

Foto's: Eric Afman

‘Ik weet nog precies wie welke Formule 1 race gewonnen heeft, op welk circuit en in welke bocht.’

Het begint al met een verrassing bij de kennismaking. Gideon en ik geven elkaar de hand en ik zeg meteen: ‘Wat ben jij groot voor een achtjarige!’ Peter, de vader van Gideon die erbij staat, reageert meteen: ‘Hij is geen acht, maar twaalf jaar en zelfs voor een twaalfjarige is hij al groot.’ Tja. Ergens iets niet goed begrepen. Gideon kijkt me vanachter zijn ronde brillenglazen vorsend aan. Wat gaat dit worden?
Na uitleg van de bedoeling van dit rondje PAR 3 lopen we naar de tee. Gideon komt los. ‘‘In de zomervakantie heb ik met Beppy gelopen en had ik op één puntje na mijn GVB!’

Wow, goed zeg. Zal ik dan nu ook een kaartje pakken zodat we kunnen schrijven?
Dat vindt-ie wel een goed plan. Onderweg naar de receptie rent Gideon me voorbij. ‘Mijn telefoon zit nog in een standaard op de drivingrange.’ Iets later dan gepland beginnen we.

Na de eerste hole is het meteen zoeken naar het potloodje dat ik toch echt net gevonden had en in mijn tas had gestopt. Gideon zoekt ongegeneerd mee in alle ritsvakken van mijn golftas en zegt: ‘Je hebt hem er echt in gedaan.’ Even later: ‘Gevonden!’

Hoe lang golf je al Gideon?
‘Bijna twee jaar nu. Ik wilde het al veel eerder, al toen ik zeven was, maar mijn moeder zei dat dat vooral iets voor oudere mensen was. Ze heeft me toen opgegeven voor hockey. Maar daar ben ik weer snel afgegaan. Dat is een teamsport en dat is niks voor mij. Een paar jaar geleden is een vriendje hier ook begonnen en toen mocht ik ook.’

Wat vind je er zo leuk aan?

‘Ik heb toen ik zeven was al een filmpje op Youtube gezien en dat vond ik zó mooi! Dat je met een stok zo tegen een balletje aan kunt slaan. Wij gaan elk jaar op vakantie naar het Hof van Saksen, daar hebben ze midgetgolf, dat vind ik ook al zo leuk.’

Joke van der Ven

Jij bent nu twaalf, zit je nog op de basisschool, of niet meer?
Gideon: ‘Ik zit nu op Lariks, de afdeling gymnasium en daar volg ik tweetalig onderwijs. Daarvoor zat ik op de CKC de Kloostertuin bij de afdeling Leonardo. Dat is voor hoogbegaafde kinderen.’

Dat ben jij dus?
Gideon: ‘Ja, mijn zusje ook.’
Hoe merkten je ouders dat?
Gideon: ‘Toen ik twee was, wist ik alle automerken al en ook de verschillende types. Mijn ouders hebben me toen laten testen en daar bleek dat ik een IQ van 145+ heb. Ik ben van groep 1 meteen naar groep 3 gegaan, maar dat ging niet goed.’

Want?
Gideon: ‘Dat kon ik sociaal niet aan. Dus ben ik blijven zitten. Toen ging het wel goed.’

En nu naar een andere school. Op je vorige school was je de oudste, nu ben je op zo’n grote school de jongste. Vond je dat niet heel erg wennen?
Gideon: ‘Nee, daar ben ik niet actief mee bezig. Ik ben vooral bezig met mijn klasgenootjes. En ja, het is wel een grote school, maar bovenaan elke gang staan de lokalen goed aangegeven, dus is het eenvoudig.’

Is het ook wel eens lastig om hoogbegaafd te zijn?
Gideon na een korte aarzeling: ‘Het is niet altijd chill.’
Want?
Gideon: ‘Laat ik zeggen, soms voel ik me anders…’

Op hole 6 lopen een paar mannen te ‘duwen’. Ik stel daarom voor om even op het bankje bij hole 7 te gaan zitten, dan kunnen we ze doorlaten.
Gideon: ‘Goed idee, kan ik gelijk even lunchen.’ Ik vertel hem dat ik hier de vorige keer ook zat en dat dat jongetje toen een tentje maakte van zijn paraplu, omdat het regende.’ Gideon knikt meteen. ‘Lennon’, weet hij te vertellen. We zitten eigenlijk heel knus naast elkaar. Vertrouwd bijna. Gideon pakt wat verpakte koekjes uit zijn tas en twee bruine boterhammen in een plastic zakje. Het koekje breekt hij doormidden. ‘Wil je ook een stukje?’ ‘Lief, nee dank je.’

Weet je eigenlijk al wat je wilt worden Gideon, láter als je gróót bent?
Ik zeg het met twee uithalen, en Gideon pakt het meteen op.
Gideon: ‘Jawel! Architect of astronoom.’

Niks daartussen?
Gideon: ‘Nee! Architect omdat ik heel goed plattegronden kan tekenen en astronoom omdat ik de sterrenwereld fascinerend vind. Ik ken ook al heel veel sterrenstelsels. Vroeger wilde ik ook wel astronaut worden, maar dan moet je zes maanden van huis en dat wil ik niet. Toen ik drie jaar was, heb ik André Kuipers al een keer gezien en gehoord en twee maanden geleden in de Kolk ook weer.’

Terwijl Gideon rustig zijn bruine boterhammen met pindakaas oppeuzelt, dat gaat wat lastig met al die beugels in de mond, passeren ons drie golfers. De eerste slaat zijn bal hoog over het water, wel in de bunker. Gideon: ‘De bal ging heel hoog, dan kun je ’m vaak niet volgen, maar hij ligt waarschijnlijk in de bunker.’ Als de derde speler een echte misslag maakt en zegt: ‘Dat krijg je als er toeschouwers zijn’, is Gideon de eerste die hem hartelijk toelacht.

Heb je ook een fotografisch geheugen?
Gideon: ‘Ik denk het wel ja. Papa en ik houden allebei heel erg van Formule 1. Maar ik weet precies wie op welke baan en in welke bocht en in welk jaar iemand een andere coureur inhaalde. ‘

En lezen?
Gideon draait zijn hoofd met een stralende lach: ‘Donald Duck! Daar ben ik dol op!’

Ok, en verder?
Gideon: ‘O ja, de serie van het Ministerie van Oplossingen, van Sanne Rooseboom, die vind ik gaaf.’ Haar naam spelt ie vervolgens foutloos.

In het clubhuis wacht vader Peter. Tijdens de chocolademelk mét slagroom en koffie blijkt dat Gideon ook al vanaf zijn groep vier aan judo doet - ‘Ik heb de groene band’ - en dat hij dit voorjaar bij RTV Drenthe is geïnterviewd als kinderraadslid. ‘Nee, dat heeft hij niet verteld,’ zeg ik tegen Peter. Gideon: ‘Daar heb je ook niet naar gevraagd.’

En zo is het natuurlijk. In plaats van een uur hebben we er bijna twee uur over gedaan. Het werden zomaar twee heel genoeglijke uurtjes met een openhartig joch dat een goed gevoel voor humor heeft.

‘Onthou je alles?’ vraagt hij, als hij ziet dat ik maar weinig heb opgeschreven. ‘Nou, dat probeer ik, en jij kunt het straks controleren.’ Ik vermoed zomaar dat dit heldere koppie ook nog precies weet wat ie wáár gezegd heeft. En dat op zaterdag 5 september 2026.

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper
Levigneron.nl

Balzaken

Chris Vegter

‘Hoeveel ballen zijn we vandaag kwijtgeraakt?’
‘Vier,’ lacht Frank, ‘Beiden twee, maar gelukkig zat mijn meest favoriete daar niet bij.’
Samen met Frank Blok heb ik achttien holes gelopen en afgesproken om daarna een gesprekje te hebben over zijn golfballenverzameling. En… niet te vergeten, het topstuk daarvan.
‘Uit hoeveel balletjes bestaat jouw verzameling eigenlijk?
Het duurt even voordat Frank antwoord geeft.
‘In ieder geval meer dan tachtig,’ zegt hij.
Snel probeer ik een voorstelling te maken van zo’n aantal. Volgens mij moeten dat ruim twee volle ballenmandjes zijn.
‘En hoe bewaar je die, heb je daar een speciale vitrine voor?’
‘Nee, ze liggen, of staan eigenlijk, gewoon in een kast.’
‘Staan?’
‘Ja, alle ballen heb ik op bierdopjes gezet, dan rollen ze niet weg.’
‘Grappig, maar ben jij een bierdrinker?’
‘Nee, niet specifiek, ik denk dat ik meer een voorliefde heb voor wijn.’
‘Oké, maar even terug naar jouw verzameling. Hoe en wanneer ben jij daar mee begonnen?’
Aan het gezicht van Frank is te zien, dat hij een berekening maakt.
‘Volgens mij was dat in… 2006,’ zegt hij. ‘Mijn vrouw Toos en ik hadden een golfreis naar Spanje geboekt. We konden daar op vier verschillende banen spelen. Op elke baan hebben we toen een balletje gekocht. Zo begon mijn collectie.’
‘Dus je verzamelt ballen van banen waar je gespeeld hebt? Betekent dat dan, dat jij al op meer dan tachtig banen hebt gegolfd?’
Frank begint te lachen.
‘Nee, dat niet. Eerlijk gezegd heb ik drie verzamelingen. Eén van banen waar ik heb gespeeld. Dat zijn er een stuk of vijftig à zestig. Daarnaast heb ik een serie ballen van automerken én nog een collectie heel bijzondere ballen.

Van die laatsten heb ik er ook meerdere gevonden of gekregen. De leukste daarvan vind ik die van Jack Nicklaus. Ik had ooit, toen ik voor een conferentie in Amerika was, een putter en twee wedges van dat merk gekocht. En op een dag vond ik zo maar ergens in het hoge gras, een bal waar zijn naam op staat. Bijzonder toch?’
‘Zeker, is dat dan ook het meest favoriete balletje uit jouw collectie?’
Frank lacht en schudt zijn hoofd.
‘Nee, dat is deze.’
Hij houdt een bal van Golfclub Sperone omhoog.
‘Ziet er mooi uit, maar waarom is dat jouw pronkstuk?’
‘Nou, vijftien jaar geleden heb ik daar voor het eerst gespeeld. Echt een prachtige baan. Golfclub Sperone ligt aan de zuidkust van Corsica. En vanaf bijna elke tee heb je zicht op de zee. Als je geluk hebt met het weer, kun vanaf bepaalde holes zelfs Sardinië zien liggen.’
‘Dus die bijzondere uitzichten hebben er voor gezorgd, dat dit jouw favoriete bal is?’
‘Deels, ik had daar ook nog een heel gekke ervaring. Ik stond klaar op de tee van hole 12. Dat is een Par 3 waarbij je over een ravijn moet slaan. Ineens kwamen er een stuk of tien buggy’s aan rijden. Daarin waren meer dan twintig Japanners gepropt.
Die kwamen daar echter niet om te golfen, maar om eventjes met de buggy over de baan te rijden. En precies bij de afslag van hole 12 hielden ze stil, net toen ik wilde afslaan.
Plotseling dus meer dan dertig paar ogen op me gericht. Nou je snapt het natuurlijk al, ik raakte geen bal. Drie verdwenen er in het ravijn.’

Aan Franks gezicht is te zien, dat hij dat nu minder erg vindt dan vijftien jaar geleden.
‘Leuk verhaal. En deze ervaring heeft geen blijvende schade aangericht wat betreft jouw plezier in golfen?’
‘Nee, absoluut niet. Golfen is voor mij elke keer weer genieten. Je bent lekker buiten, loopt in een mooie omgeving en bent competitief bezig. Dat spreekt mij erg aan. Daarnaast heb je ook nog het sociale aspect. Ook dat vind ik erg belangrijk.’
‘Zullen we dan binnenkort nog een keer samen afspreken?’ opper ik.
Frank bergt zijn favoriete balletje weer op in zijn golftas en knikt.
‘Dat lijkt me een prima plan. Moeten we alleen niet meer zoveel ballen kwijtraken.’

Heb jij ook een ballenverzameling en een favoriete bal en wil je jouw verhaal met ons delen? Laat het weten aan de redactie via mediacie@dedrentsche.nl.

Vers van de 3D-pers

Eric Afman

Half augustus berichtte de DG&CC over nieuwe vlaggen en vlaggenstokken in de holes op de putting green, met dank aan sponsor Fonville. Altijd goed om weer wat vernieuwingen in de baan en bij de oefenfaciliteiten te zien. De golfers viel na de vervanging direct wel iets op: anders dan voorheen moest je nu bukken om de ballen uit de holes te halen. En dat is lastig, omslachtig, vervelend, enz. Gelukkig waren er direct een paar leden die wel een oplossing wisten. Martijn Drost kon met een CAD-programma een ontwerp maken en er met een 3D-printer een fysiek eindproduct van maken. Het resultaat zie je op de foto en op de putting green. Scheelt toch weer een boel fysieke inspanning voor de golfers...

DIA

LICHT, GELUID & BEELD

Verkoop - Verhuur - Installatie

Australiëweg 8 - 9407 TE Assen
Tel. 0592 - 342098

Samen maken we er
iets moois van!

www.dialgb.nl

Van de caddie van Dr. Putter: Kronkelwoordzoeker

Er gebeurt genoeg op en rondom onze golfbaan. Er wordt gelachen en geproefd, er wordt verbleven, en er wordt het een en ander aan lokale uitstapjes ondernomen. Hier en daar wordt en dan ook nog gegolft. Bijna altijd is dat voor de lol. Slechts af en toe wordt er op het terras bloedserieus gesproken over nettoscores en drama rondom een gemiste putt.

Met deze kronkelwoordzoeker daagt de caddie van Dr. Putter je uit om de verhalen van op en rondom de Drentsche op te zoeken. Niet via de kortste weg, nee, je zorgt ervoor dat je alle ervaringen meepakt. In een kronkelwoordzoeker slinger je namelijk door de puzzel heen. De gezochte woorden vormen (aan elkaar geschreven) een lange slinger, die begint in een van de gearceerde vakjes en eindigt in de ander. Telkens is de laatste letter van het vorige woord de beginletter van het daaropvolgende. Letters kunnen verder maar één keer onderdeel zijn van een gezocht woord en de woorden slingeren niet diagonaal.

De vier overgebleven letters vormen dan de oplossing.

C	E	L	L	B	M	X	E	T	A	A	R	T	R	V	E	E	N
T	I	C	E	F	A	A	S	E	M	E	R	S	E	N	E	G	E
A	C	C	C	I	R	C	S	R	C	T	E	L	O	T	N	D	E
P	P	U	A	N	O	S	T	E	R	H	**F**	E	L	I	E	O	H
C	R	I	T	IJ	N	I	N	I	M	C	O	E	G	A	E	L	**T**
U	I	C	T	B	T	L	P	A	U	E	S	T	G	H	E	A	A
D	T	E	R	H	O	O	R	D	S	M	U	L	E	N	I	R	T
B	R	A	A	C	S	U	I	N	T	A	G	E	G	E	D	R	S
O	R	M	A	S	S	L	E	E	A	P	N	I	Z	I	A	E	V
T	E	A	R	P	E	N	E	R	D	H	E	P	I	U	A	O	E
U	M	R	D	I	Y	A	A	S	T	T	T	E	N	H	N	N	E
E	A	T	C	H	P	L	R	E	T	O	T	O	W	I	N	S	T

1. Arboretum
2. Cappuccino
3. Daan Huizingapad
4. Drama
5. Drents Museum
6. Drie lussen
7. Eagle
8. Eclectic
9. Eetgelegenheid
10. Fochteloerveen
11. Matchplay
12. Minister Cremerstraat
13. Nearest to the pin
14. Negentiende hole
15. Netto winst
16. Ontbijt
17. Schoolpad
18. Ten Oeverstraat
19. Ter Aard
20. Texas Scramble
21. TT-Circuit
22. Yips

Oplossing Slimerick:

Michel van Zijl

Volg Michel op de Pro Golf Tour:
https://www.progolftour.de

ONZE BANK OOK VAN OUDERS DIE HELPEN BIJ HET KOPEN VAN EEN HUIS

Huis kopen met een familiehypotheek

Droom je van een eigen huis? Dan kan een familielid je misschien financieel helpen bij de aankoop van een woning via een lening of schenking. Vooral nu het lastig is om een huis te kopen, kan deze steun van familie je helpen. Deze steun kun je krijgen bij aankoop van je eerste woning, maar ook als je doorstroomt naar een ander huis.

RABO.NL/
FAMILIEHYPOTHEEK

de coöperatieve
Rabobank